

DESCRIPCIONS

La casa on jo visc és un món on mai no saps el que et trobaràs. És bastant joliva, amb totes les cel·les, crec jo, ben distribuïdes, però n'hi ha una de primordial. És un on, a casa meva, és bastant petita i per mi les coses més petites i esquifides tenen un gran valor. Hi guardo les coses més importats. També dic que, quan entres, a l'esquerra veus uns armaris, amb uns manubris en forma d'espiral, i una fusta marró intensa, de l'alçada d'una prestatgeria, amb cinc prestatges col·locats a dos pams cada un, i si avances una mica, hi ha el meu petit gran tresor; és un objecte pla i bastant tou, col·locat a vuit dits del terra i que és on hi passo la gran majoria d'hores cada dia, i només pensar que al matí m'aixecaré i obriré la finestra i entrarà la claror del dia, em vénen ganes de dor...m...i...r...ZZZ.

Marc Rubio

Diari de l'Anna 4-4-3149

Estem a l'any 3.149, el món ha canviat completament. Ara, vivim en una espècie de bombolla gegant que dona voltes per l'espai. No hi ha arbres, ni planregut. Els únics éssers vius, a part de nosaltres, una espècie d'hivernacle per poder subsistir, si A mi, personalment, m'agrada molt jugar a litat virtual, i així poder olorar les aromes nabans a la terra. Entres en una espècie de seus en una butaca, i comences a olorar i sensacions; l'únic problema és que moltes vegades no saps el que estàs olorant, però t'ho imagines. De primer, olo una cosa molt forta, com si estigués en un hospital. Després, una aroma àcida, i t'entra una gran sensació d'acidesa a la boca. Llavors, una sensació de fred i, de cop, una olor que t'escalfa i et reconforta, som si estiguessis prenent una infusió. Aleshores, sets una olor molt forta, com a pinso, suposo, és insuportable. Ara no s'olora res, però està plovent i, quan para de ploure notes aquella olor que a mi tant m'agrada, a terra humida, molla... De sobte, estic

